

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209251
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314209251.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v právnej veci žalobcu X. N., nar. XX.X.XXXX, bytom Y.N. X, E., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že na konanie je miestne príslušný Okresný súd Humenné.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 345,22 eur a trovy konania vo výške 415,34 eur na účet zástupcu žalobcu to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania číslo zmluvy 8570313, v bode 13 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3-tiny zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 29.7.2014 voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 345,22 eur a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným č. XXXXXXXX, v bode 13 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a trov konania.

Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 17.4.2008 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 40 000 Sk (1327,76 eur) za poplatok 10 400 Sk (345,22 eur) na dva mesiace. Spolu mal vrátiť žalovanému sumu 50 400 Sk (1672,97 eur) a poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 156 % ročne.

Žalobca mal zato, že ide o úžerný poplatok, v rozpore s dobrými mravmi pre jeho neprijateľnosť. Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa ustanovenia § 53 odsek 1 OZ neprijateľný. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný mu poskytol za obdobie 12-tich mesiacov 6 úverov, pričom išlo o zmluvy, na základe ktorých sa úver mal splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov. Poukazoval na skutočnosť, že predmetný úver je neplatný, odporuje dobrým mravom podľa ustanovenia § 39 OZ, ako i na to, že boli porušené jej spotrebiteľské práva, pretože žalovaný v zmluve neuviedol RPMN. Bezdôvodné obohatenie vyčíslila ako rozdiel medzi jej platbami a výškou úveru, t.j. 345,22 eur (10 400 Sk).

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 6.10.2014 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že žalobca nemá postavenie spotrebiteľa, a preto by sa miestna príslušnosť mala posudzovať podľa ustanovenia § 84 O.s.p., a to tak, že na konanie by mal byť príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje, t.j. Okresný súd Bratislava I. Vo vzťahu k uzavretej zmluve o úvere so žalobcom uviedol, že táto patrí medzi absolútne obchodno-právne vzťahy v zmysle ustanovenia § 261 odsek 3 písmeno d) Obchodného zákonníka, nie je ju možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzavretia, nakoľko zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nemohla obsahovať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto zmluvnom vzťahu nebolo možné identifikovať napr. opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikovať vlastníka a ani adresu predávajúceho. Ďalej tvrdil, že táto zmluva o úvere nemusela obsahovať ani ročnú percentuálnu mieru nákladov. Podľa žalovaného tak nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, pričom akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej lehote. Požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v objektívnej dvojročnej premlčacej lehote dňa 24.11.2011, pričom žalobca podal žalobu na súde až dňa 29.7.2014. Vo vzťahu k neprijateľným podmienkam uviedol, že žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa, a tým nemožno hovoriť ani o akýchkoľvek neprijateľných podmienkach.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu žalobcu a z prednesu zástupcu žalobcu vyplýva, že žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Podanou žalobou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 345,22 eur a zároveň určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Z obsahu žaloby vyplýva, že dňa 17.4.2008 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 40 000 Sk (1327,76 eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 10 400 Sk (345,22eur), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 50 400 Sk.

Podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o úvere, poplatok predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa tvrdení žalobcu v žalobe poplatok vo výške 10 400 Sk (345,22 eur) je neplatný, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi pre jeho neprimeranosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň dojednanie poplatku v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je absolútne neplatný aj ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa ustanovenia § 53 odsek 1 a ods.5 Občianskeho zákonníka. Preto sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pokiaľ ide o sumu poplatku vo výške 345,22 eur podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný sa na pojednávaní nedostavil svoju účasť ospravedlnil a zotrval na písomnom vyjadrení zo dňa 6.10.2014. Na základe uvedeného súd pojednával aj bez účasti žalovaného.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Podľa ustanovenia § 84 Občianskeho súdneho poriadku, na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa ustanovenia § 87 písmeno f) Občianskeho súdneho poriadku, popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 105 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Keďže žalovaný vzniesol pri prvom úkone, ktorý mu patril, a to vo vyjadrení k žalobe zo dňa 6.10.2014 námietku miestnej nepríslušnosti, bolo namieste sa zaoberať najprv tým, či Okresný súd Humenné je miestne príslušný na konanie a prejednanie veci.

V súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobcom, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (žalobca je označený identifikačnými znakmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov, t.j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, žeby sa jednalo o poskytnutie úverových prostriedkov žalobcovi, či už na podnikanie, povolanie alebo jej zamestnanie. Zároveň súd uvádza, že uvedený zmluvný vzťah je treba posudzovať i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na tú skutočnosť, že žalobca sa zaviazal splatiť úver dvomi mesačnými splátkami v lehote nepresahujúcej dvanásť mesiacov, pretože žalovaný poskytol žalobcovi za obdobie 12 mesiacov 6 úverov, pričom išlo o zmluvy, v zmysle ktorých sa úver mal splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov, čím žalovaný účelovo obchádzal ustanovenia chrániace spotrebiteľov využitím takejto formálnej dohody a vyhol sa posúdeniu zmluvného vzťahu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 1 odsek 2 písmeno f/ tohto zákona). V zmysle uvedeného je preto nevyhnutné spotrebiteľovi garantovať ochranu i v režime spotrebiteľských úverov, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený názor vyplýva i z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.12.2011 sp.zn. 16Co/71/2011.

Súd má zato, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, potom pokiaľ ide o miestnu príslušnosť, táto je daná na výber, a to v súlade s ustanovením § 87 písmeno f) Občianskeho súdneho poriadku, a preto žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla podať žalobu i na súde, v obvode ktorého má bydlisko, t.j. na Okresný súd Humenné. Na základe uvedeného súd námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Humenné nepovažoval za dôvodnú, a preto určil, že je miestne príslušným na prejednanie veci, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa ustanovenia § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Žalobca vo svojej žalobe okrem práva na vydanie bezdôvodného obohatenia žiadal, aby súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pričom súd má za to, že na strane žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, nakoľko v prípade úspešnosti sa mieni domáhať primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové

náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva s spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 17.4.2008. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobcovi bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere, ktorú mal splatiť v dvoch splátkach spolu vo výške 50 400 Sk (1672,97 eur), a ktorú aj žalovanému uhradil. Ako už bolo uvedené vyššie, súd má za to, že táto zmluva o úvere je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou v súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pričom zároveň túto zmluvu súd považuje i za spotrebiteľský úver.

V prejednávanej veci táto zmluva o úvere je zmluvou, ktorá podlieha úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 26 % za obdobie dvoch mesiacov, t.j. 156 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom takýto úžerný poplatok vo výške 156 % ročne za poskytnutie úveru na obdobie dvoch mesiacov súd považuje za dôvod absolútnej neplatnosti, a to pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok, a to tej časti, ktorá sa týka poplatku, ktorému zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, táto je absolútne neplatná aj z ďalšieho samostatného dôvodu. V súlade s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka súd túto považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 17,32 % za obdobie dvoch mesiacov, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok, či odplata vo výške 156 % ročne, ako už bolo uvedené vyššie považuje za absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. Na základe uvedeného preto súd postupujúc v súlade s ustanovením § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku vyslovil vo výrokovej časti neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalovaný vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná s výškou poplatku za poskytnutý úver, t.j. v sume 345,22 eur. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobcu, pričom poukazoval na uplynutie dvojročnej premlčacej doby, ktorá podľa neho uplynula dňa 24.11.2011. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobu poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere odvolávajúc sa na ustanovenie § 1 odsek 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 O.s.p. a priznal trovy žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to 2 úkony po 70,72 eur (prevzatie vecí, podanie návrhu), 1 úkon vo výške 73,39 eur (účasť na pojednávaní dňa 22.6.2015), 2 krát paušál po 8,04 eur za úkony vykonané v roku 2014 a 1 krát paušál vo výške 8,39 eur za úkon vykonaný v roku 2015.

Súd priznal zástupcovi žalobcu aj náhradu cestovných výdavkov vlastným autom zo Svidníka do Humenného a späť za deň 22.6.2015 vo výške 106,82 eur, a tak odmena právneho zástupcu vrátane cestovných výdavkov predstavuje sumu 346,12 eur s tým, že k tejto sume súd pripočítal DPH vo výške 20 %, čo predstavuje 69,22 eur a celková odmena právneho zástupcu žalobcu tak predstavuje sumu 415,34 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.